

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 52. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1842_477B-txt-shoot-idm3334.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Polyb.

1 I *Arkadien* jeg saae,
Mellem Hyrde-Fløiter mange,
Verdens Lys bag Skyer graa,
Hørde faure Vugge-Sange
Om det gamle *Grækenland*,
Guders Lyst og Musers Hynde,
53Om dets Roes paa Bjerg og Strand,
Spartas Kraft, *Athenens* Ynde,
Hyrde-Livet frit i Mag,
Som sig for *Arcader* egned,
Og om *Mantineas* Slag,
Hvor *Epaminondas* segned!
Ei dog meer, som deilig meldt,
Blomstred for mig *Hellas*-Haven,
Asken af den sidste Helt
Selv som Dreng jeg bar til Graven!
Hvad jeg størst paa Jorden saae,
Stigende til *Ærens* Tinde,
Det var *Rom* i Kjortel graa,
Grækere strænge Herskerinde!
Selv i *Romersk* Fangenskab
Sad jeg under *Ørnens* Vinger,
Giætted dog, at Magt dem gav
Kun en stærk usynlig Finger!
Kun halvtredsindstyve Aar
Der forløb fra *Zama*-Slaget,
Hvor først Bod for *Banesaar*
Rom fik under *Skjoldetaget*,
Da var hele Verden alt
Blevet til et *Romer-Rige*!
Selv jeg saae, *Carthago* faldt,
Saa det aldrig meer kan stige;
Macedonien er vundet,
Grækenland er underlagt;
Syrien er lænkebundet,
Og *Ægypten* under Vagt!
54Nu er alle Dages Aften,
Verden ligger i en Døs,
Lavt er Modet, slap er Kraften,
Tugten kun er *mageløs*!

2 Hvad dog end paa gamle Dage
Trøster mig, som *Spaadoms*-Sang,
Er, at naar jeg seer tilbage
Over Tidens Bølge-Gang,
Noget seer jeg, som, begravet,
Altid dog staaer op paany,
Liig *Apollon*, som fra Havet
Stiger morgenrød i Sky:
Det er *Sandhed*, klar og ægte,
Meer end Vold og meer end List,
Meer end Alt kan *Sandhed* mægte,
Thi den seirer dog tilsidst!
Trøst dig, *Hellas*, ved den Tanke,
Vinter hvid har Foraar grønt!
I din Favn end Hjerter banke
For hvad sandelig er skjønt!